

Ölümünün 22. yılında Muzaffer Hacıhasanoğlu

Bir Cumhuriyet dönemi yazarı

ERDAL ATICI

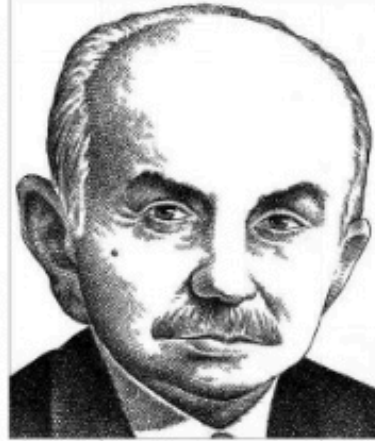
Toplum sorunlarını gerçekçi bir dille kaleme alan "toplumcu-gerçekçi" Cumhuriyet dönemi yazarlarının birçoğunun kitapları günümüzde basılmıyor. Okuyucuya ulaşamayan, ulaşması için çaba gösterilmeyen bu yazarlar ve kitaplar yavaş yavaş unutuluyor. Özel yayınevleri de Kültür Bakanlığı da gereken ilgiyi göstermiyor.

Geçenlerde bir Türkçe öğretmeni arkadaş aradı: "Talip Apaydın'ın öykü kitaplarını bulamadığını, yardımcı olmamı istedi. Sevgili Apaydın'ı telefonla aradım. Kitaplarının nerede, hangi yayınevinde bulunabileceğini sordum. Apaydın'ın verdiği yanıt çok ilginçti: "Benim kitaplarım artık basılmıyor. Hiçbirini kitapçılarda bulamazsınız! Geçen yıllarda bir iki yayınevi yeniden basmak için ilgilendim; ama sonra onlardan da bir ses çıkmadı!"

EDEBİYATIN BİRÇOK ALANINDA ÜRÜNLER VERDİ

Birkaç toplantıda gençlere; özellikle edebiyat bölümünde okuyanlara Muzaffer Hacıhasanoğlu, Zeyyat Selimoğlu, Samim Kocagöz, Cengiz Yörük, Kemal Bilbaşar, Tektaş Ağaoğlu, Naim Tırak, Bekir Yıldız, Salim Şengül, Muzaffer Buyrukçu gibi yapıtlarını severek okuduğumuz yazarlarla ilgili sorular sordum. Ne yazık ki, doğru dürüst bir yanıt veremediler.

Son yıllarda, yazımızın unutulma-

Muzaffer Hacıhasanoğlu da unutulmaya yüz tutan usta yazarlarımızdan biri.

ya yüz tutmuş yazarlarının yapıtlarını kütüphanelerden bulup yeniden okuyorum. Bu ustaların ülke sorunlarına ve aydınlanmaya katkılarını bir kez daha hayranlıkla görüyorum. Keşke bu yapıtları gençlere de okutabilesek. Samiyorum bu konuda yazın dergilerine büyük görevler düşüyor.

Ölümünün 22. yılında saygıyla andığımız (öl. 19 Ocak 1985) Muzaffer Hacıhasanoğlu da unutulmaya yüz tutan usta yazarlarımızdan biri. Hacıhasanoğlu, başta öykü ve roman olmak üzere edebiyatın birçok alanında ürünler verdi. Doktor olarak görev yaptığı köy ve kasabalarda yaşayan yoksul ve emekçi halkın yaşamlarını çok iyi gözlemleyip toplumcu gerçekçi açıdan ele alarak yazdı.

Selim İleri, "Türk Öykücülüğü'nün Genel Çizgileri" adlı yazısında (Türk Öykücülüğü Özel Sayısı, Türk Dili Dergisi, 1975) onun için "Kasaba insanını içli bir sesle anlatan Hacıhasanoğlu kasaba insanlarının acılı, üzüncü serüvenlerini işliyor. Sessiz, durgun, dönüp baktığımızda aynı tadı veren öyküler bunlar" diyor.

Hacıhasanoğlu 1924 yılında Çankırı'da doğdu. İlk öğrenimini Kalecik'te, orta öğrenimini Ankara Gazi Lisesi'nde, yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde tamamladı (1948). 1961 yılına kadar çeşitli il ve ilçelerde iç hastalıkları uzmanı olarak çalıştı; sağlık merkezi hekimliği, sıtma savaşı hekimliği ve hükümet tabipliği yaptı, mesleğini bir süre de Ankara'da serbest olarak sürdürdü.

BÜYÜK DOĞU DERGISİNE YAZDI

Edebiyat dünyasına 1943 yılında Büyük Doğu dergisinde yazdığı şiirle adım attı. Varlık dergisinde yayımlanan ilk öyküsü "Bir Fotoğraf Canlanıyor" edebiyat çevrelerince ilgiyle karşılanmıştı. Dergilerde Muzaffer Doluca imzasıyla şiirleri yayımlanırken 1947'den sonra öykü ve gazeteler de günlük bölümler halinde roman yazmaya başladı.

"Eller" adlı kitabıyla 1980 TDK Öykü Ödülü'nü kazanan Hacıhasanoğlu 19 Ocak 1985'te öldü.

Öykü Kitapları: Bir Tespih Tanesi (1951), Bu Dağın Ardı (1954), Eller (1979), Trenler Yeni Gidiyor (1982), Dağ Başındaki Ölü (1983).

Romanları: Kasaba Kadınları, Evlerde Sevgi Yoktu, Tatsız Dünya, Emin Efendi.

Erdal Atıcı, (2007), "Ölümünün 22. Yılında Muzaffer Hacıhasanoğlu Bir Cumhuriyet Dönemi Yazarı", Cumhuriyet, 22 Ocak 2007, sayfa 15,